

PERIODIČKA PREVALENCIJA I OBILJEŽJA PLUĆNE ARTERIJSKE HIPERTENZIJE (PAH) U RETROSPEKTIVNOJ ANALIZI AMBULANTNE KOHORTE PACIJENATA S REUMATSKIM UPALNIM BOLESTIMA ZAVODA ZA KLINIČKU IMUNOLOGIJU I REUMATOLOGIJU KBC ZAGREB U RAZDOBLJU OD 10 GODINA
PERIODIC PREVALENCE AND FEATURES OF PULMONARY ARTERIAL HYPERTENSION (PAH) IN A RETROSPECTIVE OUTPATIENT COHORT OF PATIENTS WITH INFLAMMATORY RHEUMATIC DISEASES IN THE DIVISION OF CLINICAL IMMUNOLOGY AND RHEUMATOLOGY UHC ZAGREB OVER 10 YEARS

Miroslav Mayer ^{1,2}, Ljiljana Smiljanić Tomičević ^{2,1}, Marija Bakula ^{1,2}, Ivan Padjen ^{1,2}

¹Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

²Zavod za kliničku imunologiju i reumatologiju, Klinika za unutarnje bolesti Medicinskog fakulteta u Zagrebu, KBC Zagreb

Uvod: Plućna arterijska hipertenzija (PAH) predstavlja jednu od najtežih i prognostički najnepovoljnijih komplikacija reumatskih bolesti vezivnog tkiva. Cilj rada bio je utvrditi pojavnost, kliničke značajke i tip plućne hipertenzije u populaciji bolesnika praćenih na Zavodu za reumatologiju i kliničku imunologiju KBC Zagreb u razdoblju od deset godina.

Metode: Pretraživanjem slobodnog teksta bolničkog informacijskog sustava izdvojeno je 179 zapisa u kojima se spominje izraz „plućna hipertenzija“. Nakon pregleda povijesti bolesti od strane autora, uključeni su samo bolesnici s najmanje jednom reumatskom dijagnozom i ehokardiografijom i/ili kateterizacijom potvrđenom plućnom hipertenzijom, te najmanje dva pregleda ili hospitalizacije na Zavodu i KBC Zagreb u promatranom razdoblju. Za izračun prevalencije korišten je broj jedinstvenih bolesnika s pripadajućim ICD-10 dijagnozama.

Rezultati: Od ukupno 25.499 jedinstvenih bolesnika u reumatološkoj populaciji, identificirano je 87 s potvrđenom plućnom hipertenzijom (prevalencija 0,34%). Invazivno mjerenje (kateterizacija) provedeno je u 54 slučaja (62%), dok je kod ostalih potvrda temeljena na ehokardiografiji. Prosječna dob iznosila je $67,6 \pm 13,0$ godina, a većinu su činile žene (87%). Najviša prevalencija PAH zabilježena je u bolesnika sa sklerodermijom (M34), i to u 7,7% bolesnika (30/388), dok je PAH udružen s ILD potvrđen u 1,5%. Učestalost PAH u drugim bolestima bila je niža: MCTD 9%, SLE 0,6%, Sjögren 0,6%, RA 0,2%, SpA 0,4% i miozitis 0,5%. Prema WHO klasifikaciji tipova plućne hipertenzije, najveći udio činio je PAH tip I (62%), dok su tip II (16%), tip III (8%) i tip IV (3%) bili rjeđe zastupljeni.

Zaključak: Pojavnost plućne hipertenzije u našoj populaciji reumatoloških bolesnika je niska s izraženom dominacijom žena. Najviša prevalencija nađena je u bolesnika sa sistemskom sklerozom, u skladu s literaturnim podacima. Većina bolesnika pripada WHO grupi I, što naglašava kliničku važnost sustavnog probira i upućivanja na invazivnu dijagnostiku koja se nedovoljno radi, usprkos smjernicama. Dobiveni podatci govore u prilog prevalencije PAH sukladne prevalenciji u objavljenim radovima. Važni su za planiranje organizacije integrirane skrbi i daljnju optimizaciju dijagnostičkih i terapijskih postupaka našem centru, ali i ostalim reumatološkim centrima u Hrvatskoj.

Ključne riječi: plućna arterijska hipertenzija, bolesti vezivnog tkiva, kateterizacija srca, ehokardiografija

E-pošta glavnog autora: miro.mayer@gmail.com

Izjava o sukobu interesa: nema sukoba interesa